

Fr. Hanák
KLENOTNICTVÍ

VERINO

Gabriela Kočí

„Ne vždy se hudební nadání dědí.“

Gabriela Kočí patří mezi nejvýraznější tváře brněnské hudební scény, její jméno ji ostatně k jazzovému způsobu života předurčuje. Vždyť její otec a dnes i spoluhráč Günter Kočí platí za jednu z nejvýznamnějších osobností poválečného jazzu v Brně. Gabriela kráčí slibně v jeho stopách a systematicky pracuje na dobrém zvuku jména Kočí. Svoji pěveckou dráhu odstartovala na začátku 90. let a hned od počátku se u ní projevilo velmi silné jazzové cítění, pramenící jistě i ze soustředěného poslechu oblíbené hudby svého otce. Právě jazz je dominantou jejího repertoáru. Kromě něj můžete v její hudbě najít i stopy jiných žánrů, především soulu i popu, a ve všech zmiňovaných stylech se pohybuje s šarmem a nadhledem. Někdy vás zavede do melancholicko-lyrických balad a jindy do dravých rytmů latinskoamerické hudby. Vždy ale s přesvědčivým výrazem a nesmírnou emotivností.

Interview

Asi nejvtíší roli v rozhodovacím procesu, co se hudby týká, nejspíš hrál Váš otec Günter Kočí, který se stal asi nejvýraznější osobností jazzové hudební scény v Brně. Je to tak?

Vzhledem k tomu, že táta je jazzový hudebník, od narození u nás stále hrála hudba. Velmi brzy jsem si začala zpívat a tatínek začal vnímat, že intonuji a začal mi v hudbě podporovat. Ve svých pětiletých jsem začala hrát na piáno, později jsem k tomu přibrala písně. A tak se v podstatě celé mé dětství ubíralo hudebním směřem.

Takže se začala rýsovat hudební vzdělání?

V to jsem doufala, ale i po zdařilých zkouškách jsem nebyla přijata z fyziognomických důvodů, protože jsem drobná, mám malé ruce. Tehdy brali jedno dítě z jihomoravského kraje a já to nebyla. Začala jsem studovat hotelovou školu, ale hudbu jsme se nepěstala v novat.

Profesionální dráhu zpívání jste tedy odstartovala kdy?

Můj otec vystupoval s Láďou Kerndlem na zámořských lodích, tak mi tak nějak směřoval a přál si, abych šla v tch jeho šlépějích. V době totalitního systému to byla velmi příjemná práce, protože se člověk podíval do světa a zároveň dělal práci, která ho baví. To bylo velmi lákavé a tak se také stalo. Jakmile jsme dokončila školu, začala jsem si dělat nahrávky, zpívat, a vystupovat. Asi po dvou letech mi Láďa Kerndl nabídl, abych vystupovala s jeho kapelou právě na tch lodích, a tak jsem jela.

Jak dlouho jste takhle zpívala na lodích?

Do svých dvaceti šesti let, kdy jsem porodila první dítě, rok na to druhé a právě u něj se projevila dětská mozková obrna. Mojí prioritou se stala péče o dítě a ta přetrvává stále. Podařilo se mi skloubit výchovu dítěte se zpíváním. Jsem si postavila svoji vlastní kapelu, kde je také můj táta, někdy členové orchestru Gustava Broma. Je to radost, že spolu takhle můžeme fungovat.

S orchestrem Gustava Broma také vystupujete?

Jeden den, kdy měl orchestr Gustava Broma koncert v Brně, tam měla zpívat paní Blehářová a ta náhle onemocněla. Pan manažer se obrátil na mě, zda bych mohla zpívat místo ní. Po vystoupení za mnou přišel kapelník s nabídkou stálého angažmá. To mi potom šlo a nabídku jsem přijala. V orchestru působím dodnes.

Při jakých příležitostech Vás s orchestrem Gustava Broma můžeme nejčastěji vidět?

Nejčastěji vystupujeme v rámci plesové sezóny. Hrajeme každý víkend. Vzhledem k tomu, že kapelník je Slovák, tak také na Slovensku.

Kde Vás tedy ve ejnost m že slyšet zpívat?

Hodn silná je ta t ím sí ní plesová sezona. V pr b hu roku jsou vystoupení, ale není jich tolik, abych každý víkend musela jezdit. Jde o hodn íprivátní akce, na které se ve ejnost v tšinou bez pozvánek nedostane. Jedná se bu o firemní akce, nebo soukromé ve írky, pak tedy plesy, nebo akce na BVV. Ale ve ejnost mohu pozvat do kavárny Savoy v Brn , kde vystupují práv í pro ve ejnost.

Když se ú astníte tolika společenských akcí, jak byste zhodnotila p ístup k oblékání?

Mohu íci, že na Slovensku si dámy dávají velmi záležet na tom, co si oble ou. Jsou ochotny investovat do svých šat skute n velké peníze a hodn asu. Záleží jim na tom, jak vypadají a jde vid t, že pro n je to skute n událost. Dokonce na Slovensku nekon í ples d íve než ve t í hodiny. V tšinou kon í o p l ítvrté, nebo dokonce ve ty í. Neexistuje, aby byl ples do dvou. Lidé si to užívají, tan í. Tady v eské republice to není až takové. P íprav se nevnuje taková d ležitost jako na Slovensku. Možná to souvisí s jejich v tší temperamentností.

Jak Vy sama si vybíráte oble ení pro svá hudební vystoupení?

Pat ím k t m ženám, které, když se jim n co líbí, okamžit í si to koupí. Dávám na sv j první dojem, impuls a podle n j se ídím. A tak tomu bylo i v p ípad zkoušení šat ífirmy Verino, kterou jsem byla oblékána na focení pro asopis Profashion. Šaty m nadchly a tak jsem si je okamžit í koupila. A nejen to. P íšt ívím, kam pro šaty zase p jdu.

Kdo je Váš hudební idol, oblíbenec?

Od mali ka mi otec íkal, že musím hodn poslouchat hudbu. Že to je ty ícet procent úspěchu. Za ínala jsem poslouchat Evu Fitzgerald, Barbaru Streisand a dnes je moje favoritka Diana Krall, ale í spousta dalších. Nebráním se ani poslechu popové hudby. Poslechnu si ledasco a snažím se odkoukat í od zp ívák íjiných žánr íprvky, které bych mohla za adit do jazzu.

Jak vnímáte konkurenci jazzových zp ívák?

Konkurence na jižní Morav ínení. Alespo ío ní nevím. V Praze samoz ejm konkurence je, co já vím, tak tam jsou t ínebo ty íjazzové zp ívaky.

Sledujete kladný vztah k hudb ítaké u svých d ítí?

Ur ít í, jen d ít ím ly spojené to, že když doma zpívám, u ím se nové skladby, že od nich odcházím n kam vystupovat a nechám je doma s babi kou. Tak se jim zase až tak moc nelíbilo, jak si doma zpívám, protože obava, že n kam odejdu, tím rostla. Dneska už je to zase trochu jinak. Starší dcera není hudebn ízam ená. Ta má ráda zví ata a jezdí závodn ína koních. Hudba jí neoslovila. Intonuje, slyší, ale preferuje zví ata. Syn, ten hodn ízd íl talentu. Poslouchá hudbu celé dny, poslouchá r ízné žánry hudby. Od AC DC až k dechovce, rád zpívá. Jen jeho handicap, že je na invalidním vozí ku, mu nedovoluje, aby na n jaký hudební nástroj hrál. Motorické schopnosti ho v tomto bohužel limitují.

Otec mé dcery je angli an a toho jsem si vzala. Bohužel toto manželství trvalo krátce. Druhé dít í má otce tady v Brn , ale bohužel po deseti letech jsme náš vztah ukon íli. V sou asné době žiji s d tmi sama.

S Lá íou Kerndlem stále ještě vystupujete?

Ano, p íležitostn í vystupujeme a baví nás to. Takže n kdy p ícházím jako host. V jihomoravském kraji není mnoho zp ívák í, kte í d ílají tenhle žánr, takže se setkáváme na r ízných akcích.

M ížeme se t íšit na n jaké hudební novinky od Vás?

Zpívala jsem nejenom swing a jazz, ale také celosv ítový repertoár, muzikálové melodie. To se mi strašn ílíbilo a tak jsem zatoužila se zase k nim trochu vrátit. A to už jsme zase u toho Ládi Kerndla, který má šikovné kluky v kapele. Tito pánové jsou duší bigb íáci a protože nemají p íležitost si takhle zahrát, tak jsme se domluvili, že v rámci íasových možností taková vystoupení budeme d ílat. Už jsme ud ílali dv ía t íšíme a se na další.

KONEC

Autor článku: Michaela Lejsková
Foto: Pavol Bigoš
Doplňky: Klenoty Hanák
Make up a vlasy: Toni and Guy, Brno
Oblečení: VERINO
Poděkování: Besední dům Brno